

ΠΑΜΕ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΖΙΝΑ (2018)

Στο πλαίσιο του μαθήματος «Αρχαία Ελληνική Γραμματεία από Μετάφραση, "Ελένη" του Ευριπίδη», πραγματοποιήθηκε, στις **03 Μαΐου 2018**, **διδασκτική επίσκεψη του τμήματος Γ3** για την παρακολούθηση του ομώνυμου αρχαίου δράματος σε **σκηνοθεσία Άρη Μιχόπουλου, στο Θέατρο Ζίνα**.

Στόχος της επίσκεψης ήταν η προαγωγή της θεατρικής αγωγής στο χώρο της εκπαίδευσης.

Τα διαχρονικά και πανανθρώπινα μηνύματα του Ευριπίδη άγγιξαν τις ψυχές όλων των θεατών και έδωσαν το έναυσμα για συζητήσεις με τον σκηνοθέτη, μετά το τέλος της παράστασης.

Τ' όνομα ολούθε πάει, όχι το σώμα (Ελένη στιχ. 588)

Και αν το όνομα χρωματίστηκε με τα πιο μελανά χρώματα, ως αιτία ενός αιματηρού πολέμου, το αντικείμενο του πόθου, η ενσάρκωση της απόλυτης ομορφιάς, πέταξε σαν νεφέλη στη χώρα του Νείλου.

Μετά το τέλος της παράστασης ο σκηνοθέτης ξεδιπλώνοντας τις σκέψεις του επεσήμανε:

«Όμως”Τ’αηδόνια δε σε αφήνουνε να κοιμηθείς στις Πλάτρες”. Γιατί μπορεί οι αιτίες να παρουσιάζονται διαφορετικά, το σώμα να αντικαθίσταται από το είδωλο, μα τα γεγονότα παραμένουν, καθώς και τα αποτελέσματά τους. Καθώς και η διαχρονικότητά τους. Σε κανέναν πόλεμο οι νεκροί δε γυρίζουν πίσω. Και ποτέ οι άνθρωποι δε διδάσκονται από το θάνατο, το πόσο μάταιο είναι να κυνηγούν ίσκιους με όχημα τη βία και τον εγωισμό. Δεν πρόκειται για την αποκατάσταση του ονόματος και της φήμης μιας ηρωίδας. Αλλά για το σαρκασμό εκείνων που χρησιμοποίησαν αυτό το όνομα για να δώσουν μια δικαιολογία στην εμμονή τους να κυνηγούν αδειανά πουκάμισα για να ικανοποιήσουν πόθους προσωπικούς».

Η υπεύθυνη της διδασκτικής επίσκεψης

Δανίκα Ευανθία

Ο Άρης Μιχόπουλος, τέλος, τόνισε:

«Καθρέφτες , σκιές και είδωλα. Υλικά της παράστασης όλα αυτά που δεν μπορεί κανείς να αγγίξει, που είναι αντανakλάσεις και όχι τα ίδια τα αντικείμενα. Στόχος να φανούν τελικά εκείνα που μας αγγίζουν περισσότερο, που μας κάνουν να τρομάζουμε ή να νιώθουμε ντροπή.

Ο καθρέφτης που μας δείχνει όχι το είδωλο, μα τον πραγματικό μας εαυτό.»